

Libertat!

Revoltes populars a Tunísia i Egipte

Foto © ACN

El grup parlamentari d'ICV-EUiA en marxa

Els diputats i les diputades inicien la tasca d'oposició des de les seves noves responsabilitats / Pàg. 2

“Un govern supeditat a interessos privats”

El primer mes de govern de CiU demostra que governa de manera antiga, dogmàtica i per a pocs / Pàg. 3

ICV-EUiA-EPM junts de nou a les municipals

L'acord permet consolidar les candidatures de la veu d'esquerra que defensa el territori / Pàg. 4

parlament

El grup parlamentari d'ICV-EUiA en marxa

Els diputats i les diputades d'ICV ja han començat a treballar en la tasca d'oposició des de les seves noves responsabilitats.

El mes de gener ha servit per posar en marxa de nou el grup parlamentari d'ICV-EUiA sortit de les eleccions del 28 de novembre, després del debat d'investidura que es va celebrar a finals de desembre i de la formació del nou govern de CiU.

El nou grup parlamentari estarà encapçalat per Joan Herrera, que en serà el seu president. Jordi Miralles serà el vicepresident del grup i Dolors Camats repetirà com a portaveu parlamentaria, càrrec que ja va assumir després de la darrera Assemblea Nacional de Sabadell.

Per altra banda, **Josep Vendrell** (jvendrell@parlament.cat), responsable de programa d'ICV, serà el nou coordinador del grup i **Dolors Estela** (grupicv-euia@parlament.cat) la coordinadora tècnica.

En base a l'acord de la Junta de Portaveus, el nombre de membres de les comissions parlamentàries és de 17. El grup parlamentari ICV-EUiA té un portaveu a cada comissió. La Junta va aprovar, també a petició del grup, la figura d'un portaveu suplent.

Les tasques dels diputats i les diputades d'ICV seran:

Joan Herrera:

President del grup parlamentari.
Portaveu: Comissió d'Economia, Finances i Pressupost i Comissió d'Afers Institucionals.

E-mail: jherrera@iniciativa.cat
Bloc: <http://www.joanherreratorres.blogspot.com>

Dolors Camats:

Portaveu parlamentària.
Portaveu: Comissió d'Ensenyament i Universitats i Comissió de Cultura i Llengua.
Membre: Comissió de Cooperació i Solidaritat.
Territori: Barcelonès, Barcelonès Nord, Garraf.

E-mail: dolors.camats@parlament.cat
Bloc: <http://www.camats.blogspot.com>

Hortènsia Grau:

Portaveu: Comissió d'Agricultura i Ramaderia i Comissió de Peticions.
Membre: Comissió de Cultura i Llengua i Ensenyament i Universitats.
Territori: Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre.

E-mail: hortensia.grau@parlament.cat
Bloc: <http://hortensia Grau.blogspot.com>

Imatge del grup parlamentari d'ICV-EUiA / © ACN

Joan Boada:

Vicepresident de la Comissió de Cooperació i Solidaritat.
Portaveu: Comissió de Territori i Sostenibilitat.
Membre: Comissió d'Economia, Finances i Pressupost i Comissió d'Agricultura i Medi Natural.
Territori: Girona.

E-mail: joan.boada@parlament.cat
Bloc: <http://www.joanboada.cat>

Jaume Bosch:

Portaveu: Comissió d'Interior i Comissió de Matèries Secretes.
Membre: Comissió d'Afers Institucionals i Comissió de Justícia.
Territori: Baix Llobregat i Penedès.

E-mail: jaume.bosch@parlament.cat

Laia Ortiz:

Secretària de la Comissió d'Exteriors i Unió Europea.
Portaveu: Comissió de Salut, Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.
Membre: Comissió de Sindicatura de Comptes i Comissió d'Igualtat.
Territori: Lleida.

E-mail: laia.ortiz@parlament.cat
Bloc: <http://laiaortizcastellvi.blogspot.com>

Laura Massana:

Portaveu: Comissió d'Empresa i Ocupació i Comissió de Joventut.
Membre: Comissió de Benestar, Família i Immigració.
Territori: Catalunya central i Alt Pirineu i Aran.

E-mail: laura.massana@parlament.cat
Bloc: <http://www.lauramassana.blogspot.com>

Salvador Milà:

President de la Comissió de Justícia.
Portaveu: Comissió de Sindicatura de Greuges i Comissió Exteriors i Unió Europea.
Membre: Comissió Territori i Sostenibilitat.
Territori: Maresme, Vallès Occidental i Vallès Oriental.

E-mail: salvador.mila@parlament.cat
Bloc: <http://www.salvadormila.wordpress.com>

Jordi Miralles (EUiA)

Portaveu: Comissió de la Sindicatura de Comptes i Comissió de Benestar, Família i Immigració.
Membre: Comissió d'Interior i Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Mercè Civit (EUiA)

Portaveu: Comissió de l'Estatut del diputat i Comissió d'Igualtat.
Membre: Comissió d'Empresa i Ocupació, Comissió de Salut i Comissió de la Sindicatura de Greuges.

Confirmada la pena para un estudiante perteneciente al partido comunista

MEMÒRIA I JUSTÍCIA

CONTRA LA IMPUNITAT I L'OBLIT

dimarts 1 de març de 2011, acte a l'auditori
Sala Oriol Martorell a les 19 h
C/ Lepant, 150 BARCELONA

CONVOCA: ASSOCIACIÓ CATALANA D'EXPRESOS POLÍTICS DEL FRANQUISME

“Un govern supeditat a interessos privats”

Herrera va fer aquesta acusació en el marc de la compareixença que Artur Mas va realitzar per explicar l'estructuració del seu govern.

En aquest sentit, Herrera va citar alguns exemples que fonamenten aquestes acusacions al nou govern de la Generalitat, com són les retallades de prestacions socials anunciades pel president i els consellers del govern perquè “no hi ha diners” i al mateix temps mantenir polítiques com la deducció d'impostos pels que tenen una mútua de sanitat privada, mantenir i ampliar el concert econòmic a les escoles d'elit que separen nens i nenes i l'eliminació de l'Impost de Successions i Donacions per a les grans fortunes.

De la mateixa manera, durant el seu torn de paraula Herrera va qualificar de “manca de rigor” i de “partidista” l'estructura del nou govern. “No és exemple de rigor ni de visió institucional retardar l'anunciat, des de fa setmanes, nomenament del senyor Xavier Crespo com a secretari de Seguretat en funció de les necessitats polítiques de CiU a l'hora de buscar un substitut com a alcalde”, o

incomplir la llei en posar el control de les enquestes del govern (CEO) al Departament de Presidència i no al d'Economia.

Amb tot, el dirigent ecosocialista va assegurar que qui “s'endú la palma” és el conseller d'Interior. “Primer ens va dir que retiraria les càmeres a les comissaries. Després que no”.

Finalment, Herrera també va argumentar el “partidisme” d'alguns dels nomenaments, com és el cas de Josep Antoni Duran i Lleida com a president de les Comissions que relacionen Estat i Generalitat en el desplegament de l'Estatut. “Senyor Mas, qui representa Catalunya davant el govern de l'Estat: el govern o el grup parlamentari de CiU al Congrés?”, va preguntar el president del grup d'ICV-EUiA, alhora que va acusar el president de fer aquest nomenament i el de la Vicepresidència, “allò que tant havien criticat”, com a producte “d'equilibris interns entre CDC i UDC” ■

80km/h: el programa electoral de CiU passa per sobre de la salut

La portaveu parlamentària d'ICV Dolors Camats ha lamentat l'eliminació parcial del límit dels 80km/h als accessos a Barcelona: “Una mesura que funciona, eficaç per a la salut, amb el suport del rigor científic, se suprimeix perquè CiU prefereix que el seu programa electoral passi per sobre de la salut”.

El govern de CiU ha estat una fàbrica de disbarats. Puig i Recoder han creat una confusió notable sobre què han proposat, com i quan ho faran. CiU s'ha vist atrapada entre el que va prometre demagògicament des de l'oposició i la realitat, que la velocitat variable és eficaç des d'un punt de vista científic i tècnic.

Experts i alcaldes coincideixen en què les mesures eren positives. Ha quedat clar que l'ala dura de CiU, Puig, ha guanyat la ja escassa sensibilitat de Recoder en el tema. És irònic que Recoder digui que la velocitat variable és una mesura eficaç per reduir la contaminació i també per reduir els embussos i que malgrat tot això doni permís perquè aquesta mesura es modifiqui.

CiU torna a enganyar la ciutadania perquè va prometre que eliminaria una mesura que demagògicament va criticar i atacar des de l'oposició amb falta de rigor i ara s'adona que no pot eliminar-la. És un exemple de la contradicció, improvisació i, directament, de fer el contrari del que es va prometre en les declaracions d'Artur Mas l'any 2008, on deia que eliminaria totalment els 80 km/h i la velocitat variable ■

Dolors Camats en roda de premsa al Parlament / © ACN

Editorial

Llibertat!

Les revoltes populars que han tingut lloc aquest mes de gener tant a Tunísia com a Egipte i que s'han produït contra els règims dels dictadors, “presidents” per a la UE i EEUU, Ben Ali i Mubarak, obren sens dubte una nova etapa en els països de la ribera sud del Mediterrani i qui sap si també en d'altres països àrabs.

Aquestes dues grans mobilitzacions, però també les que han començat a sorgir en d'altres països, com per exemple Iemen o Síria, tenen denominadors comuns. La demanda de llibertat per acabar amb les llargues dictadures, la denúncia de la massiva corrupció dins d'aquests règims i la demanda de canvis socials profunds que permetin reduir les greus desigualtats socials i la pobresa d'aquests països.

El que ha succeït aquestes darreres setmanes són una autèntica lliçó per a les velles i “respectables” democràcies americanes i europees que han alimentat els règims dictatorials, tant econòmicament com militarment, i els han legitimat internacionalment fins a extrems deplorables, per exemple Hosni Mubarak ha estat copresident de la Unió per la Mediterrània. L'excusa del fre de l'islamisme només ha servit per enfortir-lo i per deslegitimar les demandes d'aprofundiment democràtic i de canvi sorgides tímidament en el si d'aquests països fins que finalment han explotat.

És lamentable que ni enmig de la revolta popular a Egipte i vist com actuava el govern egipci, atacant els manifestants pacífics i perseguint i agredint la premsa internacional, els mandataris europeus, inclòs el president Zapatero, hagin estat incapaços, per vergonya dels seus ciutadans i ciutadanes, d'exigir-li directament la seva renúncia.

No podem oblidar tampoc que Mubarak i Ben Ali i els seus partits polítics formaven part de la Internacional Socialista, en una mostra més de la pèrdua de rumb dels partits socialdemòcrates tradicionals.

Hem de ser conscients que són moments encara incerts i el procés de transició no serà fàcil, però el que ha succeït posa davant el mirall aquells que sempre han defensat intervencions militars com a única via possible per acabar amb dictadures o frenar els islamistes per davant d'enfortir els moviments democràtics i de defensa dels drets humans en aquests països. Finalment s'ha demostrat que existia un altre camí.

D'altra banda caldrà analitzar amb calma l'impacte en l'esclat de les revoltes populars que puguin haver tingut les informacions publicades arran de les filtracions de Wikileaks, que sembla que a Tunísia han estat un element catalitzador de la revolta ■

Crèdits

ANY 20 - NÚM. 194 - GENER 2011

DIRECTOR: David Cid

CONSELL DE REDACCIÓ: Pep Altayó, Clara Bosch, David Cid, Sergi de Maya, Jesús Hernández, Gabriel Losada, Xènia Porcel, Marta Ribas i Ana Sanz.

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO: Manel Martínez, Ricard Gomà, Dones amb Iniciativa, Domènec Martínez i Lluís Pibernat

CORRECCIONS: Mercè Canals

MAQUETACIÓ: Enríque Esteve

DISSENY: Eva Marín

FOTOS: Enríque Esteve i Departament de Comunicació d'ICV

REDACCIÓ: Passatge del Relotge, 3 08002 Barcelona

TEL.: 93 301 06 12

CORREU ELECTRÒNIC: treball@iniciativa.cat

WEB: <http://www.iniciativa.cat>

IMPRESSIÓ: Rotimprès

Els continguts d'aquesta publicació, mentre no s'expressi el contrari, estan subjectes a una llicència Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 3.0 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi l'autoria i la titularitat dels drets (autor o autora i revista Treball) i no se'n faci un ús comercial. Si transformeu aquesta obra per generar una nova obra derivada, heu de distribuir-la amb una llicència igual a la que regula l'obra original. La llicència completa es pot consultar a: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/es/legalcode.ca>

ICV-EUiA-EPM junts de nou a les municipals

ICV-EUiA renova amb l'Entesa pel Progrés Municipal (EPM) l'acord de coalició municipal per consolidar la veu d'esquerres que defensa el territori.

Imatge de l'Assemblea Nacional de l'EPM, el passat dissabte 22 de gener / © ACN

El secretari general d'ICV, Joan Herrera, i el nou president de l'Entesa pel Progrés Municipal (EPM), José Antonio Rubio, van signar el passat dissabte 22 de gener la renovació de l'acord de coalició municipal. La signatura de l'acord, en què també hi va participar el coordinador general d'EUiA, Jordi Miralles, es va celebrar a Tiana en el marc de l'11a Assemblea Nacional de l'EPM. Sota les sigles ICV-EUiA-EPM es presentaran un centenar de candidatures a les pròximes eleccions municipals del 22 de maig.

Herrera, abans de signar l'acord, va afirmar que "avui és un dia important per a ICV-EUiA perquè amb aquest nou acord es consolida una relació que ve de lluny amb gent d'esquerres i progressista que no estan dins d'ICV o EUiA però que estan a peu de carrer fent feina d'esquerres".

Entre els punts de l'acord amb l'EPM hi ha "superar el trencament del Pacte Constitucional que suposa la sentència del Tribunal Constitucional; superar la crisi econòmica amb sensibilitat social, lluitant contra les retallades al nostre Estat de Benestar; defensar un nou sistema de finançament just per als ens locals i fer de la transparència, la lluita contra la corrupció i de l'aprofundiment democràtic, un objectiu" ■

Les eleccions més importants

MANEL MARTÍNEZ, coordinador del grup d'ICV-EUiA-EPM de la Diputació de Barcelona.

El proper mes de maig se celebren el que són les eleccions més importants per a la nostra força política, les novenes eleccions locals des de la recuperació de la democràcia. Ara són importants perquè és el procés electoral més immediat, però també són importants, amb caràcter general, perquè és en l'àmbit local on la nostra organització concentra la major part dels seus efectius polítics i és on acumulem un importantíssim bagatge de propostes, realitzacions i transformacions. Des d'ICV sempre hem manifestat l'orgull de sentir-nos protagonistes dels progressos i transformacions que ha sofert el nostre país com a conseqüència de la nostra petjada als ajuntaments.

L'impuls a les EPM i l'habilitat de construir una coalició política flexible en les formes, però sòlida en el fons i en les propostes, ens han permès consolidar la nostra representació municipal arreu de Catalunya, des dels Pirineus a les Terres de l'Ebre i des del litoral mediterrani a les comarques de Lleida.

A la nostra coalició amb EUiA i EPM ara li toca el repte de consolidar i, si pot ser, ampliar aquesta extensió territorial que ens ha de permetre estar present a comarques on històricament no teníem presència o aquesta era pràcticament simbòlica. I, d'aquesta manera, mantenir el creixement que hem anat experimentant a les comarques gironines, les Terres de Lleida, el Penedès, les Terres de l'Ebre o la Catalunya central, on poc a poc hem anat consolidant una implantació decisiva en molts municipis i, fins i tot, en consells comarcals.

La implantació arreu del país ens proporciona un espai més sòlid com a força que des de l'esfera local té vocació nacional, i en aquesta línia cal treballar

perquè en tots els municipis de més de 20.000 habitants i capitals de comarca tinguem una candidatura de la coalició, que obtingui representació i que aquesta sigui decisiva per garantir polítiques d'esquerres i sostenibles i fer front als reptes del municipalisme.

Especialment prioritari són els objectius d'obtenir representació a municipis en els que mai hem estat presents, com pot ser el cas de Vielha, entre d'altres; recuperar representació en ciutats com Tarragona o Granollers; o obtenir-la a partir d'una candidatura pròpia, com en el cas d'Igualada.

Si mantenir aquest mapa de representativitat municipal és important, encara ho és més assumir el repte, al mateix temps, de recuperar pes polític allà on tradicionalment hem estat una força amb important implantació. En aquest sentit, i en primer terme, hem de recuperar representació allà on sempre l'hem tinguda, especialment en l'àmbit de la Regió Primera. La bona feina realitzada pels nostres grups municipals i el context polític actual ens permet dipositar esperances i treballar per consolidar, recuperar i aconseguir noves alcaldies en tot l'entorn metropolità, o créixer de manera molt important a ciutats tan emblemàtiques com és el cas, entre d'altres, de la ciutat de Sabadell.

Per a aquesta tasca el nostre bagatge és el compromís amb la proximitat. El treball a peu de carrer que ens facilita el coneixement de les realitats, les preocupacions dels nostres conciutadans i conciutadanes, les necessitats més immediates i, alhora, la coherència de fer allò que diem que farem.

Aquesta actitud, juntament als valors que representem, són el que oferim a la ciutadania, poble a poble, ciutat a ciutat, i el que ens carrega de la força necessària per estendre el roig, el verd i el violeta per tots els racons del nostre país ■

Nou president d'ICV a les Terres de Lleida

Josep Antoni Moreno ha estat proclamat nou president d'ICV a les Terres de Lleida, en substitució de Jesús Codera, en el marc de la 8a Assemblea Intercomarcal d'ICV a les Terres de Lleida. Francesc Pané i Jesús Codera van ser objecte d'un petit homenatge en reconeixement a la seva tasca al capdavant de l'organització territorial.

Moreno, que va ser escollit amb una participació del 66% dels militants de la vegueria, va rebre un total de 259 vots a favor, 1 en contra i 4 en blanc, en les votacions efectuades a les seus del partit a Lleida, Tàrrrega i Balaguer ■

Josep Antoni Moreno

Som garantia de les polítiques d'esquerres

Ricard Gomà, cap de llista d'ICV-EUiA a l'Ajuntament de Barcelona, explica el full de ruta de l'agrupació fins a les eleccions municipals.

RICARD GOMÀ, segon tinent d'alcalde i candidat d'ICV-EUiA a l'Ajuntament de Barcelona

En les darreres setmanes l'actualitat municipal ha passat a la primera línia dels focus mediàtics, i no sempre de la mà dels continguts, de les propostes sobre la Barcelona que volem i que estem construint. Mentre algunes formacions polítiques busquen vies de sortida a la crisi del seu projecte, amb debats personalistes desconnectats de les necessitats de la gent, a ICV-EUiA hem fet els deures i estem treballant a fons en les propostes que nodriran la nostra oferta a la ciutadania en els propers comicis del mes de maig.

I ho fem partint d'un molt bon balanç: havent desplegat un nou model de serveis socials bàsics;

havent ampliat l'atenció als col·lectius vulnerables, els més impactats per la crisi; havent estès a la ciutat la recollida de la fracció orgànica i reforçat la neteja amb una nova contracta més eficient i ecològica; havent impulsat una carta de ciutadania i un pla pioner per al col·lectiu LGTB; havent recuperat per a l'ús públic espais tan emblemàtics com la Masia de Can Fargas, o derruït el viaducte del Guinardó, exemple palpable de l'urbanisme desarrollista que prioritzava el trànsit per damunt del benestar de les persones...

La nostra empremta al govern municipal és notòria i indiscutible, des de la definició de prioritats a l'inici del mandat fins a la defensa d'una altra sortida a la crisi, que passa per enfortir la despesa social i la inversió com a motor de recuperació econòmica,

mentre d'altres administracions apliquen la tisora sense complexos.

La nostra defensa dels valors d'esquerres és nítida i compromesa, no tàctica. Allà on hem tingut un pes decisiu, aquests valors s'han traduït en polítiques tangibles. I amb idèntica convicció hem confrontat les temptacions sociovergens del PSC, que en episodis puntuals al llarg del mandat ha virat cap a la dreta i s'ha trobat confortablement acollit en braços de CiU. Amb contundència hem dit no a aquesta aliança, que només ha conduït a la privatització de serveis públics, com Serveis Funeraris, a l'urbanisme al servei d'interessos privats, com el projecte de transformació per als terrenys del Miniestadi, o a la resolució de conflictes per la via del populisme punitiu, com la prohibició del burka o de la nuesa ■

Ricard Gomà / © ACN

Dones amb Iniciativa denuncia la supressió del "Programa contra la Violència Masclista"

DONES AMB INICIATIVA

La primera acció de Felip Puig com a responsable d'Interior ha estat la supressió del "Programa de seguretat contra la Violència Masclista", una actuació del Departament que liderava Joan Saura, que tenia reconeixement i consideració general.

El programa s'encarregava, entre d'altres, de fixar i executar una estratègia comuna en matèria de seguretat en la lluita contra la violència vers les dones. Així, s'ha homogeneïtzat l'actuació a totes les comissaries dels Mossos d'Esquadra amb la creació d'unitats d'atenció a la víctima. S'ha impartit formació a 5.200 mossos, policies locals i aspirants. El Programa també ha desenvolupat protocols d'actuació contra la mutilació genital femenina i els matrimonis forçats, a més de campanyes de prevenció i sensibilització, així com diverses jornades i conferències en l'àmbit de la prevenció i la sensibilització.

Una de les accions més rellevants del Programa ha estat la recent macroenquesta sobre la violència masclista a Catalunya, un sondeig telefònic realitzat a 14.000 dones i 1.500 homes que ha aportat una importantíssima informació que s'ha de desenvolupar. Entre d'altres dades, s'ha evidenciat que una de cada quatre dones catalanes ha estat agredida en algun moment de la seva vida.

Des de Dones amb Iniciativa volem denunciar que amb l'eliminació del Programa el nou govern envia el missatge a la ciutadania catalana que la lluita contra la violència masclista deixa de ser una prioritat i té l'efecte d'invisibilitzar de nou el greu problema. Des d'ICV i Dones amb Iniciativa estarem amatents a l'evolució i el tractament que es desenvoluparà des del govern de la Generalitat, i en particular des del Departament d'Interior, de les polítiques de lluita contra la xacra que suposa la violència masclista. Després d'haver suprimit un dels instruments fonamentals d'actuació, no consentirem cap involució en aquesta lluita ■

Ens ha deixat el company Manuel Milans

DOMÈNEC MARTÍNEZ, Comissió Política d'ICV de Terrassa

El diumenge 19 de desembre, entre poemes de Pablo Neruda i els acords de la Internacional, acomiadàvem el camarada Manuel Milans Rivera, un dels millors representants a Terrassa d'una generació irrepetible. Tenia 94 anys.

En Manuel es va fer militant comunista molt jove. Havia nascut al poble d'Alanís de la Sierra (Sevilla), on va participar activament en la constitució de la

JSU. Just en acabar la guerra marxa a Madrid, a organitzar el PCE. La següent missió serà tornar a Sevilla, marcada a sang i foc per Queipo de Llano, un autèntic assassí ("mataron a mansalva", afirmava Manuel Milans), i on es dedica a reconstruir el PCE fins a la seva detenció als inicis dels anys 40, fet que li va suposar una condemna de 30 anys. Una condemna que complirà a la presó de Burgos, on va passar-hi 18 anys i tres mesos; cal repetir-ho: gairebé 20 anys! Allà coneix Marcos Ana, amb qui comparteix l'estimació per la poesia.

També coneix els comunistes catalans presoners a Burgos, entre ells el Guti, el Cipri i l'Indalecio González, un militant de Terrassa amb qui l'afecte i l'amistat li canviarà la vida. Un dia Indalecio li demana a la seva germana Carmen, que l'anava a visitar des de Terrassa, que apadrinés (escriure) un company del partit que era molt bona persona. Així va començar una relació epistolar que va durar més de tres anys. En sortir de la presó, la Carmen i en Manolo es van casar i en Manuel va venir a viure a Terrassa on vivien i militaven al PSUC els germans Indalecio i Carmen González.

El company Milans era un militant savi, enfortit amb moltes i dures batalles, però de talant senzill, fortament arrelat al barri de Sant Llorenç, una figura estimada

a l'Associació de Veïns i a l'agrupació del PSUC i després d'Iniciativa, implicat en la defensa de les condicions de vida de la gent i en la lluita per la defensa de les llibertats democràtiques i nacionals.

A Terrassa ens hem quedat orfes de la persona que més anys de presó acumulava a les seves espatlles. El degà dels presos polítics.

Des d'aquestes pàgines volem fer arribar una forta abraçada per a la Carmen González, la seva companya (que amb poc temps ha perdut el seu germà Indalecio, estiu del 2009, i ara el seu marit Manuel), una representant vital d'històries de compromisos anònims, com moltes dones de la seva generació, no suficientment reivindicades. Cal fer-ho. Per imperatiu democràtic! ■

ICV destaca les millores introduïdes pels sindicats en l'acord de pensions, tot i que aquest no li agrada

Joan Herrera anuncia que la seva formació presentarà esmenes en el tràmit parlamentari per poder millorar-ne alguns aspectes.

El passat divendres 29 de gener Herrera va voler posar en valor les millores introduïdes pels sindicats “en un escenari que podia ser de més retallades dràstiques i radicals”. Així, Herrera va destacar que “tots els elements de millora vénen del sindicat i cap del govern” i va lamentar que el president del govern, José Luis Rodríguez Zapatero, “amb els vots de molta gent d'esquerra estigui desequilibrant la correlació de forces i s'assegui a negociar defensant els interessos més conservadors”.

Segons Herrera, “sort n'hem tingut del paper dels sindicats, però no ens agrada l'acord perquè no volem hipotecar tota una generació” per la qual cosa es va comprometre a treballar per introduir-hi esmenes per tal de millorar l'acord. Per a Herrera la generació actual té una situació laboral “més precària” i aquest acord no farà res més que “dificultar el seu accés a la jubilació” ■

Roda de premsa posterior a la reunió del grup parlamentari d'ICV-EUiA amb el comitè d'empresa de Yamaha / © ACN

Rebuig a l'acord de la 'Llei Sinde' per ser “precipitat i sense consens”

El senador d'ICV adscrit al grup de l'Entesa Catalana de Progrés, Jordi Guillot, ha rebutjat l'acord a què van arribar el govern espanyol amb PP i CiU per aprovar una esmena conjunta a la 'Llei Sinde' perquè “no resol res i, a més, és un bunyol jurídic”.

“El debat de la modificació de la Llei de Propietat Intel·lectual ha d'implicar tots els sectors afectats”, va lamentar el senador d'ICV, i va afegir que a partir d'aquest acord del govern central amb PP i CiU “el debat es trobarà ara amb una dificultat més”.

Per a Guillot, aquest acord “evidencia que la ministra està sent parcial i defensa uns interessos determinats”. Sobre el suport del PP a la ministra,

el senador d'ICV va assegurar que la formació de Rajoy “s'ha tret la màscara”.

Guillot va assenyalar cinc raons per estar en contra d'aquesta esmena conjunta de PSOE, PP i CiU al Senat: “Amb aquesta esmena es continuen prioritant drets privats sobre els col·lectius, persisteix la confusió entre drets d'autor i propietat intel·lectual, la defensa de la propietat intel·lectual adquireix més rang que altres béns jurídics com ara la defensa dels menors a la xarxa, perquè ubicar en la jurisdicció contenciós-administrativa les resolucions judicials en vista de l'estat actual de la Justícia suposarà el silenci administratiu positiu a favor dels denunciants, a més de ser aquesta una instància judicial sense possibilitat de recurs” ■

ICV denuncia la hipocresia del govern amb el Marroc

La diputada d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) al Congrés, Núria Buenaventura, ha registrat una bateria de preguntes adreçades al govern espanyol per conèixer l'opinió de l'Executiu sobre les declaracions fetes el 31 de gener per la ministra d'Afers Exteriors i de Cooperació, Trinidad Jiménez, que va assegurar que la situació que viuen Tunísia i Egipte és “clarament diferent” a la situació del Marroc perquè “aquest país va iniciar ja fa alguns anys un procés d'obertura democràtica”.

Segons diversos mitjans de comunicació, la ministra Jiménez va defensar al Regne del Marroc davant la resta de ministres d'Afers Exteriors de la Unió Europea, que van debatre sobre com tractar amb Egipte i Tunísia i sobre com tractar amb la resta dels països de la regió.

En aquest sentit, la diputada Núria Buenaventura va preguntar al govern “en què consisteix el procés d'obertura democràtica iniciat fa alguns anys pel Regne del Marroc” i si l'Executiu considera que “la situació política i social del Regne del Marroc és homologable a la d'una democràcia consolidada, com l'espanyola”.

“És cert que la ministra d'Afers Exteriors va defensar davant els seus homòlegs de la UE el Regne del Marroc?”, va preguntar la diputada ecosocialista, i també si el govern “considera que forma part de les seves atribucions la defensa davant la UE d'un país que no es pot considerar democràtic”.

Una altra pregunta de la diputada d'ICV, atès que el Consell d'Afers Exteriors de la UE va abordar el tema del Marroc, va ser “si la ministra va fer esment a la preocupant situació que pateix el poble sahrauí i, en cas negatiu, per què” ■

Contra la censura de la premsa a Hongria

L'eurodiputat d'ICV, Raül Romeva, va protestar al Parlament Europeu contra la llei mordassa a Hongria durant la intervenció del primer ministre d'aquell país, Viktor Orban. La polèmica Llei de Mitjans hongaresa adoptada, i temporalment congelada fins que s'acabi el semestre del Consell, és, a la pràctica, l'aplicació de la censura a la premsa.

En senyal de protesta alguns diputats i diputades, entre els quals Romeva, es van tapar la boca amb esparadrap. L'eurodiputat ecosocialista va assegurar que “en una democràcia són els mitjans els qui han de controlar el govern” i va subratllar que “quan la cosa és a l'inrevés, llavors no podem parlar de democràcia, sinó d'una altra cosa” ■

© GRUP PARLAMENTARI VERDS-ALE

Cinquena edició de l'Institut Triangle de Mar Blava

La Fundació Nous Horitzons va organitzar el 18 de desembre al Casal Jaume I de Perpinyà la jornada de treball de l'Institut Triangle de Mar Blava (ITMB).

Sota el títol “Reptes i propostes des de l'esquerra verda a l'euroregió Pirineus Mediterrània”, l'ITMB va realitzar aquesta jornada amb l'objectiu de debatre, buscar sinergies i alternatives als reptes que tenen plantejats els Països Catalans en el context de la Unió Europea i en una societat globalitzada.

La jornada va constar de tres taules de debat on hi van participar diferents ponents d'Europe

Ecologie-Les Verts, dels Verds del País Valencià, d'Iniciativa del Poble Valencià, dels Verds D'Andorra, d'Iniciativa per Catalunya Verds i membres d'Iniciativa Verds de les Illes. També hi van participar la diputada d'ICV al Congrés, Núria Buenaventura, l'eurodiputat d'Iniciativa, Raül Romeva, així com el president de la Fundació Nous Horitzons i president de l'Institut Triangle de Mar Blava, Jaume Bosch.

En la cloenda de la jornada, Bosch va posar de manifest la necessitat de crear espais comuns de debat entre totes les forces ecologistes d'esquerres que comparteixen el territori de parla catalana. “Els valors culturals i identitaris que compartim han de confeccionar la base del treball entre les forces polítiques que representem”. L'ITMB es tornarà a reunir a Barcelona durant el primer trimestre de l'any vinent ■

ENTREVISTA A PERE MANZANARES

ITMB PER LA CATALUNYA NORD

ENTREVISTA, Lúdia Muñoz

Com has viscut el procés de creació d'Europe Ecologie?

L'origen és un “partit històric”, els Verds, creat a l'Estat francès fa 30 anys i que ha tingut fortunes diverses. La figura de Daniel Cohn Bendit fou determinant per imaginar i aconseguir federar personalitats de la societat civil, associacions, moviments ecologistes i Els Verds, així com regionalistes i nacionalistes bretons i corsos en vistes de candidatures d'Europe Ecologie a les eleccions europees de 2009.

Aquestes candidatures obtingueren un resultat inesperat i històric i van multiplicar per tres els millors percentatges mai aconseguits pels Verds. A partir d'aquí, Els Verds i diversos sectors al voltant de D. Cohn Bendit i Eva Joly, encetaren un procés d'integració en vistes d'una plataforma electoral per a les següents cites: regionals del 2010, presidencials i legislatives del 2012.

Aquest procés, en part finalitzat amb la fusió dels Verds i alternatius (no verds) en el nou partit Europe Ecologie-Les Verts, és remarcable per la rapidesa i la seva originalitat en defugir dels processos habituals.

Jaume Bosch i Pere Manzanares durant la jornada de treball de l'ITMB a Perpinyà

Quin paper penses que ha de desenvolupar l'ITMB en el marc dels Països Catalans?

Mes enllà de les peculiaritats institucionals de banda i banda de la frontera i entre les autonomies, els Països Catalans, si no són una unitat política, representen un continuïum cultural, lingüístic, social, econòmic i mediambiental.

L'entesa entre els moviments i partits ecologistes d'esquerres hauria d'aprofitar els intercanvis i les trobades facilitades per l'Institut Triangle de Mar

Blava per elaborar anàlisis i reflexions comunes de caire sectorial i general per desembocar en plataformes de propostes i d'acció a nivell del conjunt dels Països Catalans. Aquest paper, innovador en la pràctica de la política catalana, trencaria amb les típiques declaracions d'intencions i portaria el moviment ecològic a primera línia ■

Pots llegir l'entrevista sencera a: <http://noushoritzons.cat/documents/3205>

“El Guti”

LLUÍS PIBERNAT I RIERA

Poc abans de les primeres eleccions al Parlament de Catalunya, Josep Faulí va publicar a la revista Destino una llarga entrevista a l'Antoni Gutiérrez. En aquesta entrevista, “el Guti” feia un recorregut per la seva vida i anava explicant els elements que considerava més importants del que era, en aquell moment, el seu posicionament social, polític i ideològic en la formació.

Quant a l'entrevista, feia el repàs del camí que l'havia portat fins a ser membre del PSUC, feia referència al seu pas per les joventuts d'Acció Catòlica de la Sagrada Família, és allà on parlava de tot un conjunt de persones amb qui s'havia sentit identificat per la seva preocupació per tal de millorar la situació social. Entre aquestes persones hi havia en Pibernat, “que morí de una forma tràgica intentant salvar a su hijo”.

Jo sóc el fill que en Pibernat va salvar i el que vull explicar aquí és com el meu pare, Miquel Pibernat, m'explicava coses sobre el seu amic i com jo sabia algunes coses de les que pensaven quan escoltava les converses entre el meu pare i el seu amic, quan havia acabat de visitar-me el meu pediatre, l'Antoni Gutiérrez.

Entre les coses explicades hi ha la següent: el pare em va dir que l'Antoni estava un dia visitant un nen al Clínic, que aquest nen tenia problemes per respirar i que si no el posaven ràpidament en un pulmó d'acer el nen es moriria. En aquells moments hi havia al Clínic dos pulmons d'acer lliures, però com que encara havien de ser inaugurats no els deixaven fer servir fins que les autoritats no ho haguessin fet. El pare em va dir que l'Antoni, sense fer cas de la prohibició, va fer que un dels pulmons funcionés i hi va posar aquell nen malalt. Si el fet va anar més o menys així, en realitat m'és igual, el que vull deixar clar és allò que aquell nen va aprendre de l'amic del seu pare; i va ser que quan algú mana alguna cosa, si creiem que aquesta és injusta, no l'hem pas de complir.

Recordo que un cop cap a l'any 58, acabada la visita que com a metge em feia l'Antoni, ell i el pare es varen posar a parlar sobre com els encarregats de les obres s'aprofitaven de la situació de pobresa de molts dels emigrants que en aquells moments arribaven a Catalunya des del sud d'Espanya, tot fent-los treballar, pagant-los molt menys que als altres treballadors i fent-los fora de la feina sense cap raó.

I varen parlar que no podia ser que els treballadors no poguessin defensar tots junts els seus drets.

Una altra vegada, deuria ser cap a l'any 60, quan l'Antoni ja era membre del PSUC, ell i el pare varen estar parlant sobre el fet que en els països comunistes hi pogués haver dificultats per a aquelles persones que fossin religioses. Parlaven sobre si es podia ser comunista i cristià al mateix temps. Em resulta curiós, ara, que l'entrevista d'en Faulí a Destino acabi precisament amb aquesta qüestió. Qüestió que altrament el PSUC i l'Antoni varen saber integrar, i és que no dubto que l'Antoni sabia que hi havia també una colla de gent que volien i podien integrar la recerca d'una societat més justa amb el fet de ser cristians.

Sovint, després de veure l'Antoni, jo els deia als pares que quan fos gran portaria allò tan lleig que l'Antoni duia a la cara; parlava de la seva barba. La veritat, però, és que si el que he dit abans sí que ho vaig aprendre de l'amic del pare, això de la barba he de dir que, finalment, no l'he portada mai ■

Helen Darbshire
Vicepresidenta d'Access Info Europe

Access Info és una organització de drets humans que promou i protegeix el dret d'accés a la informació a Europa i arreu del món. Es va crear l'any 2006 i la formen experts internacionals.

Helen Darbshire n'és la vicepresidenta. També és fundadora de la Xarxa d'Advocats per la llibertat d'informació i porta 20 anys treballant en defensa d'aquest dret arreu d'Europa, Àfrica i Llatinoamèrica.

“Un país en crisis y con corrupción debe tener una ley de acceso a la información”

ENTREVISTA: Marta Ribas

El revuelo de las filtraciones de WikiLeaks ha generalizado el debate sobre el acceso a la información en nuestras sociedades. ¿Cómo valoráis que de golpe el resto de mortales hayamos descubierto que existe un derecho al acceso de la información?

Pues efectivamente WikiLeaks ha sido una gran ayuda sobre todo en países como España, donde no hay una ley de acceso a la información. Era necesario que la sociedad española fuera consciente de la existencia de este derecho. Ver como el debate organizado en CaixaForum Madrid convocó a tanta gente que mucha no pudo entrar es muy esperanzador porque es necesaria la involucración de la sociedad para llegar a conseguir un derecho con todas las garantías.

Hablamos de un derecho esencial para el mantenimiento de un estado democrático moderno...

Hoy por hoy los gobiernos tienen la obligación de rendir cuentas para que los ciudadanos puedan juzgar su gestión con toda la información para hacerlo con fundamento; además hoy no se entiende un estado sin participación ciudadana y para asegurar ésta, es necesaria la información.

¿Y cómo se entiende que España sea el único país de Europa con más de un millón de habitantes que no tiene una ley de acceso a la información?

No se entiende. Además es un país con graves problemas de corrupción e inmerso en una crisis económica, las leyes de acceso a la información han demostrado ser una herramienta implacable contra la corrupción y un medio para mejorar la eficiencia de las administraciones públicas.

Zapatero tenía el compromiso electoral de hacer una ley de acceso a la información. Pero parece que va a quedar como una promesa incumplida...

La ley está parada y las razones no se han explicado oficialmente, igual que no se ha explicado nada sobre el estado de esta ley. Desde la Coalición Pro Acceso seguimos esperando que el gobierno conteste a alguna de nuestras cartas. La falta de información sobre el estado de la ley es sintomática de los graves problemas de transparencia en España.

Vosotros, que habéis tenido acceso a un borrador de la ley que trabajaba el gobierno a través de una filtración, denunciáis que no cumple los mínimos necesarios.

Efectivamente, y esa filtración es una prueba más de la incongruencia que supone aprobar una ley de acceso a la información bajo el más absoluto de los secretos. Ahora que hemos tenido acceso al borrador, tenemos que presionar para que este borrador no sea aprobado tal y como está ya que no contiene las garantías mínimas para asegurar efectivamente el derecho de acceso a la información.

Con la ley que presenta este borrador, España no podrá firmar el Convenio del Consejo de Europa sobre acceso a documentos públicos que ya han firmado países de gran tradición democrática, como Suecia o Noruega, así como nuevas democracias como Eslovenia, Hungría, Macedonia o Montenegro.

¿Cómo debería ser una buena ley española de transparencia y acceso a la información pública?

Acorde con los estándares internacionales que la Coalición Pro Acceso ha resumido en sus 9 principios:

1. El derecho a la información es un derecho de todas y todos.
2. El derecho de acceso se aplica a todas las entidades públicas.
3. Realizar solicitudes debe ser sencillo, rápido y gratuito.
4. Los funcionarios tienen la obligación de ayudar a los solicitantes.
5. Principio de publicidad de la información: el secreto y la denegación de la información son la excepción.
6. Las denegaciones de acceso a la información deben ser limitadas y estar debidamente motivadas.
7. Toda persona tiene el derecho de recurrir las denegaciones de acceso o la no contestación a las solicitudes realizadas.
8. Las entidades públicas, a iniciativa propia, deben poner a disposición del público información sobre sus funciones y gastos sin que sea necesario realizar una solicitud.
9. El derecho de acceso a la información debe ser garantizado por un órgano independiente.

¿Qué pasa con las comunidades autónomas o los ayuntamientos? Aunque no exista esta ley española (y no hay visos de que exista pronto), ¿pueden regular mejor este derecho?

Algunos estados federales como Alemania, Suiza o México, tienen leyes a nivel regional así como a nivel nacional. En otros estados no federales, como España, suelen tener leyes generales u orgánicas que se aplican a todos los niveles de gobierno. Lo importante es asegurar a toda persona el derecho de solicitar y recibir información.

Hay que presionar desde la sociedad civil para que la futura ley española sea aplicable a todas las administraciones públicas, a nivel local, autonómico y estatal. Esto es lo que establecen los estándares internacionales y la mayoría de las más de 80 leyes de acceso a la información que existen en todo el mundo.

Hasta que llegue ese momento hay que presionar, a todos los niveles, para promover la transparencia, empezando por exigir que se cumplan las obligaciones de transparencia proactiva que ya existen en otras leyes y pidiendo que se aprueben otras normas que avancen hacia una mayor transparencia ■

Convenció Programàtica Municipal 2011
A peu de carrer - esquerra, ecologia, llibertat

26 de febrer, de 9h. a 18h.
Barcelona

UPC CAMPUS NORD - AUDITORI (edifici VX)

Plaça d'Eusebi Güell

Inscripció a icv-euia-epm@diba.cat

Dinar 10 € (inscripció fins el dia 20)

d'esquerra i ecologistes de debò